Lumea care a apărut după ce s-a săvârșit misterul

On Mai 24, 2015

Impune-ți ideile prin adâncimea unei viziuni largi construite din versiuni succesive ale marilor descoperiri născute în jurul plusvalorii unei realități complexe.

Totul izvora din lucrurile aparent simple ale vieții, dar din înclinația de a le privi cu acea putere de vrajă a magicianului care controlează neîncrederea spectatorilor prin teama amestecată cu fascinația pe care o trezește misterul, în jurul plusvalorii unei realități contradictorii și independente.

Într-un fel, aveam nevoie de complexitate pentru a-mi tolera slăbiciunile, de conexiuni multiple între întregul și pătrunzătorul științei, prin contactul nemijlocit al simțurilor cu un mediu care renaște din lucrurile recompuse în întuneric, asemenea unei cutii prăfuite care ascunde nenumărate secrete uitate de timp. Amintirile mă rascoleau mereu, legându-mă de o altă identitate.

Inspirația se transformase într-un soi de durere cu puteri demiurgice, un *statement* al artei de a construi pe un teritoriu fragil un spațiu imens, prin care pluteau împovărate de bizar ancore ale trecutului, distribuite în regiuni diferite de creier, declanșate de stimuli vizuali. Cele mai duioase rânduri pe care le-am subliniat în cartea vieții, în lumea unei compoziții pline de decoruri mistice prin care transpărea lumina interioară a unui secret indescifrabil, sfârșeau întotdeauna cu câteva momente de revelație.

Asta își dorea magicianul, ca publicul să creadă, dobândind certitudinea existenței sale simultane, cel puțin în două ipostaze: în ipostaza de gând și de cuvânt, aplicând metoda de determinare a nevăzutului, neajunsului, pururea fiind și același fiind, cel împovărat cu veșnica aducere aminte a ceva ce s-a pierdut. Dar care s-a recâștigat prin împletirea dintre divin și uman, dintre magie și adevăr.

Balzac fusese la rândul lui un asemenea magician, se entuziasma, ajungea să creadă în propriul vis și se vedea cel mai de seamă om din lume. O clipă mai târziu, revenind cu picioarele pe pământ, era obligat să străbată drumuri neexplorate în deriva existențială. Şi totuși, el este considerat ca fiind unul dintre cei mai mari scriitori ai lumii, stăpânind, ca nimeni altcineva, vraja cuvintelor. Geniul și-a câștigat nemurirea.

Leadership: Ești pregătit să regizezi și să controlezi spectacolul de aparențe al lumii în care trăiești, valorizându-te în ipostaza de facilitator al relației dintre revelație și iluzie?

Ansamblul pieselor de puzzle din compoziția existenței tale, construite prin versiuni succesive ale marilor descoperiri născute din elemente ale trecutului, din amintiri și vise, menite să impună, prin introspecție și autocunoaștere o imagine nouă a lumii, ca subiecte generatoare de spectacol, stârnind astfel admirație, încântare, posedă statut diferit, în funcție de succesiunile liniilor de producție a noului.

Noul, constituind totalitatea reperelor de complexitate care deschid calea pentru abordarea unor perspective mai ample asupra continuității propriei tale povești de viață, respectiv a diferitelor trepte de contemplare a lumii în frumusețea ei trecătoare pe care le poți urca în procesul de percepere a unei experiențe particulare, are rolul de a provoca anumite sentimente, o puternică reacție din partea celorlalți oameni.

Întotdeauna în contextul noului se manifestă o idee, și în aceeași măsură o invenție de mare ajutor în fundamentarea unei interacțiuni autentice, o experiență unică în a fi altcineva și în a interpreta sensuri ascunse ale personalității, admițând ca potențial de valorificare a puterii de creație și a resurselor personale de care înainte nu erai conștient.

Așadar, conștientizarea a ceea ce contează cu adevărat să expui în fața celorlalți sau să le induci, prin folosirea eficientă a revelațiilor și iluziilor, prin reconstituiri ale trecutului, alcătuind vraja de a colinda pe acolo unde „mereu ceva e altfel decât credeai că poate fi", amplifică starea emoțională, slăbiciunea cât și puternicia ta. Oare amintirile te determină să trăiești puterea propriului adevăr sau a slăbiciunii iluziilor care te învață să fii altcineva?

Leadership: Măsura maximă a percepțiilor față de lumea pe care ți-o construiești este fundamentată de experiențele unei participări la o nouă etapă de potențare a însemnătății conceptului de "versiune superioară a ta" într-o perspectivă de tipul iluziilor care te mișcă?

Omul care a atins stadiul în care realizează că are puterea de re-creare a realități, puterea de a-și aminti și valorifica ceea ce în mod aparent trece ca o notă de subsol în cartea vieții, a dobândit în prealabil certitudinea unei existențe simultane, cel puțin în două ipostaze: în ipostaza de gând și de cuvânt, aplicând metoda de determinare a nevăzutului, neajunsului. El este un magician al aducerii-aminte, nu om care rămâne condamnat la uitare.

Leadershipul poate foarte ușor să capete sensul de rezultat al unui moment de revelație, în care realizezi că ești altcineva prin intermediul bazei de gânduri aruncate în timp, sau a ideilor și frânturilor de gânduri croșetate într-un stil de „lume nouă".

Atunci când mă gândesc la trecut, făcând o analogie cu leadershipul, ajung la cuvintele unui personaj dintr-un roman al lui Christopher Priest: *„ Cugetând la toate acestea, am ajuns să mă întreb dacă există în educația mea ceva care m-ar putea pregăti pentru imaginea unei lumi modelate așa cum mi se înfățișează aceasta. "*

O perspectivă de tipul iluziilor care te mișcă are ca principal punct de susținere imaginea simbol a unei povești de viață care probabil ți-a dat ceva de gândit atunci când ai observat cum din situații confuze sau contradictorii poți învăța lecții profunde despre misteriosul aspect al realității, care a generat atâtea neliniști.

Lumea care a apărut după ce s-a săvârșit misterul se referă în principal la universul de gânduri populat de aducerile aminte care nasc o diversitate de imagini ce învie mădularele omului celui vechi, ducând înspre un „acolo" unde tangibilul și intangibilul se întrepătrund și se influențează reciproc, îmbinându-se într-o forță care pune mișcare o versiune superioară a omului.

Misterul este o reminiscență a trecutului care cu timpul a devenit din ce în ce mai mult o țară străină, dar adusă din nou în pas cu vremurile și dezvoltată la maxim, ea capătă strălucirea unei noi transformări, oferind o bază de experiențe și cunoștințe pe care poți conta în prezent.

În acest caz se poate spune că leadershipul este rodul „misterului".

Source: https://neculaifantanaru.com/lumea-care-a-aparut-dupa-ce-s-a-savarsit-misterul.html